

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**77-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

16 травня – 22 травня 2025 р.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ЗАКЛАДІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ)

Воєнні події в нашій державі, що бореться за свою незалежність ціною тисяч життів, принесли наймасштабніші руйнування багатьох міст та сіл України, змінили долі багатьох українських сімей.

Значна кількість захисників, що стали до лав збройних сил України отримали поранення та потребують лікування з наступною фізичною та психологічною реабілітацією. Кількість подібних осіб постійно збільшується, унеможливаючи надання якісної допомоги без розширення та зміни системи закладів фізичної та психологічної реабілітації та лікування.

Потребують також зміни та вдосконалення підходи до лікування і реабілітації військових та цивільного населення починаючи від первинного лікування, протезування до наступної реабілітації згідно сучасних методик. Окремі методики повинні бути розроблені заново, враховуючи специфіку поранень та психологічних розладів.

Також можливе застосування альтернативних засобів та методик реабілітації, зокрема проведення реабілітації та ресоціалізації у середовищі заміських рекреаційних комплексів. Дуже актуальним є надання такої допомоги та розміщення подібних закладів на ізольованих територіях в структурі позаміських рекреаційних центрів[1].

Проведення реабілітації в умовах віддалення від урбанізованого середовища за допомогою психологічних впливів дає можливість знизити рівень нервово-психічної напруженості, швидше відновити витрачену нервову енергію і, тим самим, суттєво прискорити процеси відновлення в інших органах і системах організму.

Окрім основних реабілітаційних заходів можливо застосовувати додаткові, а саме: трудотерапія, естетотерапія, натуртерапія (ландшафтотерапія).

Рекреаційний потенціал багатьох закладів відпочинку (будинків відпочинку, дитячих таборів), які зараз знаходяться у занедбаному стані та не використовуються за призначенням (колишній табір відпочинку «Васильок» у с.Головач Полтавського району, табори «Фонтан», «Нові Санжари» та інші біля с. Ключівка колишнього Новосанжарського району) може в повній мірі бути використаний для проведення подібних реабілітаційних заходів. Планувальна структура даних комплексів за

умови перепрофілювання та перепланування згідно сучасних норм та аналогів цілком придатна до проведення реабілітаційних заходів та не потребує значних капіталовкладень[2].

Література:

1. Колесніченко О. С. *Засади бойової психологічної травматизації військовослужбовців : монографія. X. : ФОП Бровін О.В., 2018. 488 с.*
2. *Philipp Meuser. Hospitals and Medical Facilities. Construction and Design Manual: DOM publishers. Berlin, 2019. 439с.*

УДК 712.252

*Гаврик О. Ю., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
науковий керівник: Вадімов В. М. д. арх., професор,
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ІСТОРИКО-ЕКОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ

Протягом століть зелені простори були невід’ємною частиною міст, відіграючи ключову роль у забезпеченні екологічної рівноваги та комфорту [2]. Їхнє значення еволюціонувало від священних садів до багатофункціональних просторів сучасності. Сучасні тенденції урбанізації, такі як зростання населення та щільність забудови, викликають необхідність перегляду традиційних концепцій зелених зон [1]. Натомість все більшої актуальності набувають нетрадиційні типи зелених зон, що забезпечують доступність природи в умовах обмеженого простору [2]. Ця еволюція демонструє зміну уявлення про роль зелених зон у сучасному місті [1].

Ця еволюція в розумінні ролі зелених просторів демонструє, як змінюється уявлення про простір та його функції. Зелені зони більше не є лише естетичним доповненням; вони відіграють важливу роль у пом’якшенні наслідків кліматичних змін, сприянні психофізичному здоров’ю та соціальній взаємодії в міських громадах. У світлі цих змін зелені простори стають основним компонентом сучасних концепцій сталого розвитку міст.

У сучасних умовах інтенсивної урбанізації зелені простори набувають нового значення, виходячи за рамки традиційної ролі рекреаційних зон. Вони стають важливим інструментом для адаптації міських середовищ до